

DECIZIA COMISIEI
din 23 ianuarie 2009
de instituire a Comitetului european al inspectorilor bancari
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2009/78/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

întrucât:

(1) În cadrul așa-numitului proces Lamfalussy, Comisia a adoptat Decizia 2004/5/CE din 5 noiembrie 2003 de instituire a Comitetului European al inspectorilor bancari ⁽¹⁾ (denumit în continuare „comitetul”). Comitetul și-a început activitatea la 1 ianuarie 2004, acționând ca organism independent pentru reflecție, dezbateri și consultanță în favoarea Comisiei în domeniul reglementării și supravegherii bancare.

(2) Respectând dispozițiile Directivei 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005 de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE, în scopul instituirii unei noi structuri de organizare pentru comitetele competente din domeniul serviciilor financiare ⁽²⁾, Comisia a întreprins o reexaminare a procesului Lamfalussy în 2007 și a prezentat evaluarea sa într-o comunicare din 20 noiembrie 2007 intitulată „Reexaminarea procesului Lamfalussy – Consolidarea convergenței practicilor de supraveghere prudențială” ⁽³⁾.

(3) În comunicarea respectivă, Comisia a evidențiat importanța Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, a Comitetului european al inspectorilor bancari și a Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale (denumite în continuare „comitetele de supraveghetori”) pe o piață financiară europeană din ce în ce mai integrată. S-a considerat necesară crearea unui cadru clar pentru activitățile acestor comitete în domeniul convergenței și cooperării în materie de supraveghere.

(4) Pe parcursul reexaminării funcționării procesului Lamfalussy, Consiliul a invitat Comisia să clarifice rolul comitetelor de supraveghetori și să ia în considerare toate opțiunile diferite de consolidare a activității acestor

comitete, fără dezechilibrarea structurii instituționale actuale sau reducerea responsabilității supraveghetorilor ⁽⁴⁾.

(5) La reuniunea sa din 13 și 14 martie 2008, Consiliul European a solicitat îmbunătățiri rapide ale funcționării comitetelor de supraveghetori ⁽⁵⁾.

(6) La data de 14 mai 2008 ⁽⁶⁾, Consiliul a invitat Comisia să revizuiască deciziile Comisiei de instituire a comitetelor de supraveghetori pentru a garanta coerența și consecvența mandatelor și a sarcinilor acestora, precum și pentru a consolida contribuțiile acestora la cooperarea și convergența în materie de supraveghere. Consiliul a menționat că ar putea fi atribuite în mod expres sarcini specifice comitetelor pentru promovarea cooperării și convergenței în materie de supraveghere și pentru extinderea rolului acestora în evaluarea riscurilor pentru stabilitatea financiară. Prin urmare, trebuie asigurat un cadru juridic consolidat cu privire la rolul și sarcinile comitetului în acest sens.

(7) Structura comitetului trebuie să reflecte organizarea supravegherii bancare și trebuie, de asemenea, să țină seama de rolul băncilor centrale în ceea ce privește stabilitatea globală a sectorului bancar la nivel național și comunitar. Drepturile respective ale diferitelor categorii de participanți trebuie identificate în mod clar. În special, președinția și drepturile de vot trebuie rezervate autorităților de supraveghere competente ale fiecărui stat membru. Participarea la discuțiile confidențiale privind instituțiile individuale supravegheate trebuie limitată, dacă este cazul, la autoritățile de supraveghere competente și la băncile centrale cărora li s-au încredințat responsabilități operaționale specifice de supraveghere a instituțiilor supravegheate în cauză.

(8) Comitetul trebuie să acționeze ca un grup consultativ independent al Comisiei în domeniul supravegherii bancare.

(9) Mandatul comitetului trebuie să vizeze supravegherea conglomeratelor financiare. Pentru a evita duplicarea activității, pentru a preveni discrepanțele, pentru a menține comitetul la curent cu desfășurarea evenimentelor și pentru a-i oferi ocazia de a face schimb de informații, colaborarea cu Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale în materie de supraveghere a conglomeratelor financiare trebuie exercitată în cadrul Comitetului comun pentru conglomerate financiare.

⁽¹⁾ JO L 3, 7.1.2004, p. 28.

⁽²⁾ JO L 79, 24.3.2005, p. 9.

⁽³⁾ COM(2007) 727 final.

⁽⁴⁾ Concluziile Consiliului 15698/07 din 4 decembrie 2007.

⁽⁵⁾ Concluziile Consiliului 7652/1/08, Rev. 1.

⁽⁶⁾ Concluziile Consiliului 8515/3/08, Rev. 3.

- (10) Comitetul trebuie să contribuie, de asemenea, la implementarea comună și uniformă, cotidiană, a legislației comunitare și la aplicarea omogenă a acesteia de către autoritățile de supraveghere.
- (11) Comitetul nu deține atribuții de reglementare la nivel comunitar. Acesta trebuie să efectueze evaluări *inter pares*, să promoveze cele mai bune practici și să emită orientări, recomandări și standarde neobligatorii pentru a spori convergența în cadrul întregii Comunități.
- (12) Cooperarea bilaterală și multilaterală extinsă în materie de supraveghere depinde de înțelegerea și încrederea reciprocă a autorităților de supraveghere. Comitetul trebuie să contribuie la îmbunătățirea acestei cooperări.
- (13) Comitetul trebuie să promoveze, de asemenea, convergența în materie de supraveghere în cadrul întregii Comunități. Pentru clarificarea acestui obiectiv, trebuie întocmită o listă orientativă și deschisă a sarcinilor care urmează a fi îndeplinite de către comitet.
- (14) Pentru soluționarea litigiilor de natură transfrontalieră dintre autoritățile de supraveghere, în special în cadrul colegiilor de supraveghere, comitetul trebuie să asigure un mecanism de mediere voluntar și facultativ.
- (15) Pentru a beneficia de expertiza dobândită de comitet și fără a aduce atingere atribuțiilor autorităților de supraveghere, acestea din urmă trebuie să fie în măsură să sesizeze comitetul cu privire la anumite cazuri în vederea obținerii avizului său neobligatoriu.
- (16) Schimbul de informații dintre autoritățile de supraveghere este fundamental pentru funcțiile acestora. Acesta este esențial pentru supravegherea eficientă a grupurilor bancare și pentru stabilitatea financiară. În timp ce legislația bancară impune autorităților de supraveghere obligații legale clare cu privire la cooperare și schimbul de informații, comitetul trebuie să faciliteze schimbul de informații concret, cotidian, între acestea, cu respectarea dispozițiilor de confidențialitate corespunzătoare stabilite de legislația aplicabilă.
- (17) Pentru a reduce duplicarea sarcinilor de supraveghere și pentru a simplifica astfel procesul de supraveghere, precum și pentru a diminua povara impusă grupurilor bancare, comitetul trebuie să faciliteze delegarea sarcinilor între autoritățile de supraveghere, în special în cazurile precizate de legislația aplicabilă.
- (18) Pentru a promova convergența și consecvența între colegiile de supraveghere și pentru a asigura astfel condiții de concurență echitabilă, comitetul trebuie să monitorizeze funcționarea acestora fără a restrânge independența membrilor colegiului.
- (19) Calitatea, comparabilitatea și consecvența activității de raportare în scopuri de supraveghere sunt esențiale pentru eficiența din punct de vedere al costurilor a mecanismelor comunitare de supraveghere și pentru povara conformității impusă instituțiilor transfrontaliere. Comitetul trebuie să contribuie pentru a asigura eliminarea suprapunerii și duplicării, precum și comparabilitatea și calitatea adecvată a datelor de raportare.
- (20) Sistemele financiare din cadrul Comunității sunt strâns legate între ele, iar evenimentele dintr-un stat membru pot avea un impact semnificativ asupra instituțiilor și piețelor financiare din alte state membre. Apariția continuă a conglomeratelor financiare și ștergerea deosebiriilor dintre activitățile derulate de firme în sectorul bancar, al valorilor mobiliare și al asigurărilor generează provocări suplimentare în materie de supraveghere la nivel național și comunitar. Pentru a proteja stabilitatea financiară, este necesar un sistem la nivelul Comitetului, al Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare și al Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale în vederea identificării potențialelor riscuri, transfrontaliere și intersectoriale, într-o fază incipientă și, dacă este necesar, în vederea informării Comisiei și a celorlalte comitete. De asemenea, este esențială asigurarea de către comitet a informării ministerelor de finanțe și a băncilor centrale naționale ale statelor membre. În acest sens, comitetul deține propriul său rol prin identificarea riscurilor din sectorul bancar și raportarea cu regularitate a rezultatelor către Comisie. Consiliul trebuie, de asemenea, să fie informat cu privire la aceste evaluări. În plus, comitetul trebuie să coopereze cu Parlamentul European și să-i furnizeze informații periodice cu privire la situația din sectorul bancar. În acest context, comitetul nu trebuie să dezvăluie informații despre entitățile individuale supravegheate.
- (21) Pentru tratarea adecvată a problemelor intersectoriale, activitățile comitetului trebuie coordonate cu cele ale Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, ale Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale și ale Comitetului de supraveghere bancară al Sistemului European al Băncilor Centrale. Acest aspect are o importanță deosebită în abordarea eventualelor riscuri intersectoriale pentru stabilitatea financiară.
- (22) Având în vedere globalizarea serviciilor financiare și importanța sporită a standardelor internaționale, comitetul trebuie să promoveze, de asemenea, dialogul și cooperarea cu autorități de supraveghere din afara Comunității.
- (23) Responsabilitatea comitetului față de instituțiile comunitare are o importanță capitală și trebuie să fie la nivelul unui standard bine stabilit, respectând, totodată, independența autorităților de supraveghere.

- (24) Comitetul trebuie să-și întocmească propriul regulament de procedură și să respecte pe deplin prerogativele instituțiilor și echilibrul instituțional stabilite în tratat. Cadrul ameliorat al activităților comitetului trebuie însoțit de procese de lucru îmbunătățite. În acest scop, dacă nu se poate ajunge la un consens, deciziile trebuie adoptate prin majoritate calificată de voturi corespunzător normelor stabilite în tratat.
- (25) Din motive de siguranță și claritate legislativă, Decizia 2004/5/CE trebuie abrogată,

DECIDE:

Articolul 1

Prin prezenta este instituit un grup consultativ independent în domeniul supravegherii bancare în cadrul Comunității, denumit „Comitetul european al inspectorilor bancari” (denumit în continuare „comitetul”).

Articolul 2

Comitetul emite avize pentru Comisie, din inițiativă proprie sau la solicitarea acesteia, în special în ceea ce privește elaborarea de proiecte de măsuri de punere în aplicare în domeniul activităților bancare și în domeniul conglomeratelor financiare.

În situațiile în care Comisia solicită avize din partea comitetului, aceasta poate stabili un termen în care comitetul trebuie să furnizeze respectivul aviz. Un astfel de termen se stabilește ținând cont de urgența chestiunii.

Articolul 3

Comitetul îndeplinește sarcinile care i-au fost atribuite și contribuie la implementarea comună și uniformă și la aplicarea omogenă a legislației comunitare prin emiterea de orientări, recomandări și standarde neobligatorii.

Articolul 4

(1) Comitetul ameliorează cooperarea dintre autoritățile naționale de supraveghere din domeniul bancar și promovează convergența practicilor și a abordărilor în materie de supraveghere ale statelor membre în cadrul întregii Comunități. În acest scop, acesta îndeplinește cel puțin următoarele sarcini:

- (a) medierea sau facilitarea medierii între autoritățile de supraveghere în cazurile precizate de legislația relevantă sau la solicitarea unei autorități de supraveghere;
- (b) furnizarea de avize către autoritățile de supraveghere în cazurile precizate de legislația relevantă sau la solicitarea acestora;
- (c) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral eficient între autoritățile de supraveghere cu respectarea dispozițiilor de confidențialitate aplicabile;

- (d) facilitarea delegării de sarcini între autoritățile de supraveghere, în special prin identificarea sarcinilor care pot fi delegate și prin promovarea celor mai bune practici;
- (e) contribuirea la garantarea funcționării eficiente și consecvente a colegiilor de supraveghere, în special prin stabilirea de orientări pentru funcționarea operațională a colegiilor, prin monitorizarea coerenței practicilor diferitelor colegii și prin partajarea celor mai bune practici;
- (f) contribuirea la elaborarea de standarde de raportare de înaltă calitate și comune în scopuri de supraveghere;
- (g) reexaminarea aplicării concrete a orientărilor, a recomandărilor și a standardelor neobligatorii emise de către comitet.

(2) Comitetul reexaminează practicile de supraveghere ale statelor membre și evaluează convergența acestora în mod continuu. Comitetul raportează anual cu privire la progresele înregistrate și identifică obstacolele rămase.

(3) Comitetul elaborează noi instrumente de convergență practice pentru promovarea abordărilor comune în materie de supraveghere.

Articolul 5

(1) Comitetul monitorizează și evaluează evoluțiile care se produc în sectorul bancar și, dacă este necesar, informează Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale și Comisia. Comitetul asigură informarea ministerelor de finanțe și a băncilor centrale naționale ale statelor membre cu privire la probleme potențiale sau iminente.

(2) Comitetul furnizează Comisiei, de cel puțin două ori pe an, evaluări ale tendințelor microprudențiale, ale potențialelor riscuri și vulnerabilități din sectorul bancar.

Comitetul include în aceste evaluări o clasificare a principalelor riscuri și vulnerabilități și indică în ce măsură aceste riscuri și vulnerabilități reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare, iar, dacă este necesar, propune acțiuni de prevenire sau de remediere.

Consiliul este informat cu privire la aceste evaluări.

(3) Comitetul instituie proceduri care să permită autorităților de supraveghere să reacționeze prompt. Comitetul facilitează, dacă este cazul, o evaluare comună în rândul autorităților de supraveghere din cadrul Comunității cu privire la riscurile și vulnerabilitățile care pot avea efecte negative asupra stabilității sistemului financiar al Comunității.

(4) Comitetul asigură o acoperire adecvată a evoluțiilor intersectoriale, a riscurilor și a vulnerabilităților prin cooperarea strânsă cu Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, cu Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale și cu Comitetul de supraveghere bancară al Sistemului European al Băncilor Centrale.

Articolul 6

(1) Comitetul contribuie la elaborarea de practici comune de supraveghere în domeniul bancar, precum și la nivel intersectorial în strânsă cooperare cu Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare și cu Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale.

(2) În acest scop, el instituie, în special, programe de formare sectoriale și intersectoriale, facilitează schimburile de personal și încurajează autoritățile competente să intensifice utilizarea schemelor de detașare, a echipelor mixte de inspecție și a vizitelor în scopuri de supraveghere, precum și a altor instrumente.

(3) Comitetul elaborează, după caz, noi instrumente pentru promovarea practicilor comune de supraveghere.

(4) Comitetul îmbunătățește cooperarea cu autoritățile de supraveghere din țări terțe, în special prin participarea acestora în cadrul programelor de formare comune.

Articolul 7

(1) Comitetul este format din reprezentanți la nivel înalt din partea următoarelor organizații:

(a) autoritățile publice naționale cu competență de supraveghere a instituțiilor de credit, deumite în continuare „autoritățile de supraveghere competente”;

(b) băncile centrale naționale cărora li s-au încredințat responsabilități operaționale specifice pentru supravegherea instituțiilor de credit individuale, în paralel cu o autoritate de supraveghere competentă;

(c) băncile centrale care nu sunt direct implicate în supravegherea instituțiilor de credit individuale, inclusiv Banca Centrală Europeană.

(2) Fiecare stat membru desemnează reprezentanți la nivel înalt pentru a participa la întrunirile comitetului. Banca

Centrală Europeană desemnează un reprezentant la nivel înalt pentru a participa în cadrul comitetului.

(3) Comisia este prezentă la întrunirile comitetului și desemnează un reprezentant la nivel înalt pentru a participa la dezbaterile acestuia.

(4) Comitetul alege un președinte din rândul reprezentanților autorităților de supraveghere competente.

(5) Comitetul poate invita experți și observatori să participe la întrunirile sale.

Articolul 8

(1) Membrii comitetului sunt obligați să nu divulge informații care fac obiectul obligației de secret profesional. Toți participanții la discuții sunt obligați să respecte normele aplicabile privind secretul profesional.

(2) În cazul în care discutarea unui punct de pe ordinea de zi presupune schimbul de informații confidențiale privind o instituție supravegheată, participarea la o astfel de discuție poate fi limitată la autoritățile de supraveghere competente direct implicate și la băncile centrale naționale cărora li s-au încredințat responsabilități operaționale specifice pentru supravegherea instituțiilor de credit individuale în cauză.

Articolul 9

(1) Comitetul informează cu regularitate Comisia cu privire la rezultatele activităților sale. Acesta este periodic în contact cu Comitetul bancar european instituit prin Decizia 2004/10/CE a Comisiei⁽¹⁾ și cu comisia de specialitate a Parlamentului European.

(2) Comitetul asigură consecvența intersectorială a activităților din sectoarele serviciilor financiare printr-o cooperare regulată și strânsă cu Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare și cu Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale.

(3) Președintele comitetului se întâlnește cu președinții Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare și Comitetului european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale cel puțin o dată pe lună.

Articolul 10

Comitetul poate înființa grupuri de lucru. Comisia este invitată la întrunirile grupurilor de lucru în calitate de observator.

⁽¹⁾ JO L 3, 7.1.2004, p. 36.

Articolul 11

Comitetul cooperează în domeniul supravegherii conglomeratelor financiare cu Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale în cadrul unui Comitet comun pentru conglomerate financiare.

Comisia și Banca Centrală Europeană sunt invitate la întrunirile Comitetului comun pentru conglomerate financiare în calitate de observatori.

Articolul 12

Înainte de a transmite Comisiei avizul său, comitetul consultă pe larg, într-un stadiu incipient, în mod deschis și transparent, participanții de pe piață, consumatorii și utilizatorii finali. Comitetul publică rezultatele consultărilor, cu excepția cazului în care respondentul solicită contrariul.

Atunci când emite avize privind dispozițiile aplicabile atât instituțiilor de credit, cât și societăților de investiții, comitetul consultă toate autoritățile care au competența de supraveghere a societăților de investiții și care nu sunt deja reprezentate în cadrul comitetului.

Articolul 13

Comitetul întocmește un program anual de lucru și îl transmite Consiliului, Parlamentului European și Comisiei până la sfârșitul lunii octombrie a fiecărui an. Comitetul informează periodic, cel puțin o dată pe an, Consiliul, Parlamentul European și Comisia cu privire la realizarea activităților stabilite în cadrul programului de lucru.

Articolul 14

Comitetul funcționează prin consensul membrilor săi. Dacă nu se poate ajunge la un consens, deciziile sunt adoptate prin

majoritate calificată. Voturile reprezentanților membrilor comitetului corespund voturilor statelor membre conform dispozițiilor articolului 205 alineatele (2) și (4) din tratat.

Membrii comitetului care nu respectă orientările, recomandările, standardele și alte măsuri agreate de comitet trebuie să fie pregătiți să-și justifice alegerea.

Articolul 15

Comitetul își adoptă propriul regulament de procedură și își organizează propriile mecanisme de funcționare.

În ceea ce privește deciziile referitoare la modificările regulamentului de procedură și la alegerile pentru și destituirile din consiliul comitetului, regulamentul de procedură poate prevedea proceduri decizionale diferite de cele stabilite la articolul 14.

Articolul 16

Decizia 2004/5/CE se abrogă.

Articolul 17

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 23 ianuarie 2009.

Pentru Comisie

Charlie McCREEVY

Membru al Comisiei